

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Elena Covalenco,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Constantin Moraru, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 23 august 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, în privința inculpatului

*Băț Veaceslav XXX, născut la
XX XXXXXX XXXX, originar și locuitor XXXXXX,
XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

Termenul de examinare,

instanța de fond: 05.07.2017 – 23.08.2017,

instanța de apel: 25.10.2017 – 16.11.2017,

instanța de recurs: 09.08.2018 – 14.11.2018.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 23 august 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Băț Veaceslav a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita orice activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea substanțelor narcotice sau analoagelor lor pe un termen de 3 ani.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Cererea privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Băț V., acționând cu intenție directă, având scopul transportării și păstrării drogurilor fără scop de înstrăinare, a intrat în posesia drogurilor, pe care le-a păstrat ilegal până la 07 mai 2017, aproximativ ora 19.45, în XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, pe scările între etajele 7 și 8 a blocului. În rezultatul cercetării la fața locului, au fost depistate și ridicate 4 pachetele de tip zip-lock din polietilenă transparentă, cu o masă vegetală mărunțită cu miros specific și fragmente de butelie din polimer. Conform raportului de expertiză chimică nr. 34/12/1-R-3050 din 08.06.2017, cele patru mase vegetale uscate și mărunțite din interiorul pachetelor zip-lock reprezintă canabinoidul sintetic MDMB (N)-2201 - ($C_{20}H_{28}FN_3O_3$), cu masa totală de 8,172 gr. (0,485 gr. + 2,069 gr. + 2.902 gr. + 2.716 gr.), care constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, în depunerile de pe suprafața interioară a fragmentului de butelie, confecționată din polimer incolor, prevăzut cu un capac din folie de staniol s-a depistat canabinoidul sintetic MDMB (N)-2201 - ($C_{20}H_{28}FN_3O_3$), cu masa de 0,33 gr., care constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, în proporții deosebit de mari, inclusă în Tabelul 1. Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 2 Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și vina în săvârșirea acestora, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Deoarece aceste probe dovedesc integral vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca circulația ilegală a analoagelor drogurilor, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea și transportarea analoagelor drogurilor, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de faptul că lipsesc circumstanțe agravante, cea atenuantă fiind căința sinceră, că acesta este la prima abatere de ordin penal, după comiterea infracțiunii s-a angajat în câmpul muncii, are un loc stabil de trai, considerând ca nefiind rațională executarea pedepsei, fiind întrunite condițiile pentru aplicarea față de acesta a prevederilor art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța a statuat că conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

A fost stabilit că au fost suportate cheltuieli la efectuarea expertizei chimice nr. 34/12/1-R-3050 din 08.06.2017, în sumă de 1680 lei.

Potrivit art. 75 alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.

Art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală prevede că părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept să înainteze cerere despre efectuarea

expertizei pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor. Raportul expertului care a efectuat expertiza la cererea părților se prezintă organului de urmărire penală, se anexează la materialele cauzei și urmează a fi apreciat odată cu alte probe.

Prin urmare, cererea acuzării privind încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei este neîntemeiată, aceste cheltuieli fiind suportate de stat care, reieșind din obligațiile pozitive ce țin de desfășurarea unui proces, urmează să realizeze în mod prompt și eficient acțiunile în vederea descoperirii infracțiunilor și contracarării activității infracționale or, nu pot fi puse în sarcina inculpatului cheltuielile necesare pentru realizarea acțiunilor ce vin să confirme vinovăția acestuia.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Ciocana, Renata Anici, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care din contul inculpatului să fie încasate în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei.

Apelanta a invocat că potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Or, apariția unor cheltuieli judiciare într-o cauză penală este cauzată de săvârșirea unei infracțiuni care impune desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui care a comis-o, aceste cheltuieli fiind imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, ca temei juridic servind vinovăția acestuia, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, nu s-ar fi produs aceste cheltuieli.

Mai mult, obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, chiar și în cazul în care partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli, inculpatul are obligația să suporte toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către instanța de fond.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond corect a respins solicitarea acuzării privind încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei or, aceste cheltuieli sunt suportate din contul statului, care reieșind din obligațiile pozitive ce țin de desfășurarea unui proces penal, urmează să realizeze în mod prompt și eficient acțiunile în vederea descoperirii infracțiunilor și contracarării activității infracționale. Prin urmare, nu pot fi puse în sarcina inculpatului cheltuielile necesare pentru realizarea acțiunilor ce vin să confirme vinovăția acestuia.

Având în vedere că ordonatorul expertizei chimice este organul de urmărire penală - SUP a IP Ciocana, al DP mun. Chișinău, în temeiul ordonanței din 18 mai 2017, instanța de fond întemeiat a conchis de a respinge cererea privind încasarea sumei de 1680 lei din contul inculpatului.

Mai mult, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare, care se constituie din cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare.

Totodată, prevederile legale invocate de acuzare, se referă la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, iar cheltuielile judiciare care sunt enumerate în dispoziția art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală nu prevăd astfel de cheltuieli. Deci, aceste norme procedurale nu reglementează încasarea din contul condamnatului a mijloacelor bănești pentru cheltuielile de expertiză, care sunt achitate din bugetul de stat.

Pe lângă aceasta, acuzarea a omis faptul că cheltuielile pentru efectuarea expertizei chimice cu nr. 34/12/1-R-3050 din 08 iunie 2017, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar și că acestea sunt trecute în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

5. Procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Constantin Moraru, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că acuzarea a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, în sumă de 1680 lei, suportate la efectuarea expertizei.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului și se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Însă, aceasta este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces. Totodată, legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

Obligația inculpatului condamnat de a suporta cheltuielile judiciare este principială, având în vedere că săvârșirea infracțiunii atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, inclusiv pentru a i se aplica infractorului pedepsa, sunt suportate cheltuieli judiciare care îi revin acestuia în principal.

Or, fiind stipulat direct în art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanțelor de fond și de apel de a

respinge încasarea acestor cheltuieli este neîntemeiată, acuzarea prezentând dovada cheltuielilor suportate de stat la efectuarea expertizei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al procurorului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizei chimice urmează a fi făcută din contul mijloacelor bugetului de stat, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării.

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de

apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Constantin Moraru, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 23 august 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, în privința inculpatului Băț Veaceslav XXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 decembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan